

ALFABET I PRONÚNCIA LLATINES.

ROMANA OFFICIA.

Viri Romani uaria officia habent. Pater Luci et Claudiae mercator est. Mercatores uiri sunt qui uendunt et emunt merces uarias: oleum, farinam, uinum, garum, pisces, carnem, amphoras et cetera. Claudius in officina Hispaniae garum facit; postea in prouinciis Romanis garum uendit.

Pater Antonii miles legionis Romanae est. Legiones Romanae pugnant et Imperium Romanum defendunt.

Pater Marci in urbe medicus est et ciues sanat. In legionibus Romanis quoque medici sunt, qui milites aegros sanant.

Viri urbium et agrorum multa alia officia habent: tabernarius in taberna alimenta uendit: tonsor capillos et barbam uirorum curat; magister discipulos docet; pistor panem facit; pigmentarius unguenta facit et cetera.

L'ALFABET.

- 23 lletres

A B C D E F G H I K L M

N O P Q R S T U/V X Y Z

PRONÚNCIA.

- Diferències amb el català:
 - La c es pronuncia sempre [k]
 - La g sempre sona feble [g]
 - La x es pronuncia [ks]
 - La ll es pronuncia com una ela geminada
 - La z es pronuncia [dz]
 - La u dels grups gu, qu sempre es pronuncia
 - La h en els grups ch, th no es pronuncia [k], [t]; en canvi en el grup ph es pronuncia [f]
 - La u i la v són la mateixa lletra i sempre es pronuncien [u]

QUANTITAT SIL·LÀBICA.

En llatí les síl·labes no tenen la mateixa duració. Hi ha síl·labes llargues i breus, això es representa mitjançant els signes - (llarga) ~ (breu) sobre les vocals. Les breus s'han de pronunciar més ràpid.

- **REGLES:**

- Els diftongs sempre són llargs (ae, au, oe, eu): caelum.
- Les vocals poden ser llargues o breus.

Les síl·labes poden ser llargues o breus depenent de diverses característiques:

-llargues (ˉ):

Per natura: si contenen una vocal llarga o un diftong > eradīco, poēna, laūdo.

Per posició: vocal seguida de dues consonants o de x. EXCEPTE els grups formats per oclusiva més líquida (b, d, g, p, t, c + l, r) > tērra, pūlcher, rēxit, però exēdra.

-breus (˘):

Per natura: si la vocal és breu > domīnus.

Per posició: si dues vocals van seguides i no formen diftong > amicitīa.

Quan la quantitat de la penúltima síl·laba sigui llarga o breu per natura apareix indicat en els diccionaris.

- No hi ha accent gràfic però sí tònic.
- L'accent està marcat per la quantitat de la penúltima sí·laba:
 - Si és llarga, la paraula és plana: *autumnus*.
 - Si és breu, és esdrúixola: *proelium*.
- No hi ha paraules agudes, excepte els monosí·labs. Per tant, les paraules bisí·labe sempre són planes.